

บันทึกจากอีกฟากโลก : เรื่องเล่าจากทวีปอเมริกาเหนือ

สวัสดีครับทุกคน ผมชื่อเมฆ
นักเรียนไทยคนหนึ่งที่ชอบอ่านหนังสือ
เกี่ยวกับโลกและผู้คน วันหนึ่งผมได้มีโอกาส
พิเศษออกเดินทางไปยังดินแดนที่เรียกว่า
“ทวีปอเมริกาเหนือ”

ผมคิดว่าที่นั่นคงเหมือนในหนัง มีเมือง
ใหญ่ ผู้คนพูดภาษาอังกฤษเต็มไปหมด
แต่เมื่อเครื่องบินลงจอด...ผมจึงรู้ว่า
“อเมริกาเหนือ” มีอะไรมากกว่านั้นเยอะเลย

ผมเริ่มต้นการเดินทางที่ **เมืองโตรอนโต ประเทศ**

แคนาดา อากาศเย็นแต่ผู้คนอบอุ่น ทุกคนพูด

ภาษาอังกฤษชัดเจน บางคนพูดภาษาฝรั่งเศสด้วย เพื่อน

คนแคนาดาชื่อ **โซเฟีย** เล่าให้ฟังว่า“แคนาดามีสองภาษา

ทางการนะ คืออังกฤษกับฝรั่งเศส เพราะเราได้รับอิทธิพล

จากยุโรป ทั้งอังกฤษและฝรั่งเศสเลยจ้ะ”

ผมยิ้ม แล้วนึกถึงสิ่งที่ครูเคยสอน ที่นี้คือ “**เขต**

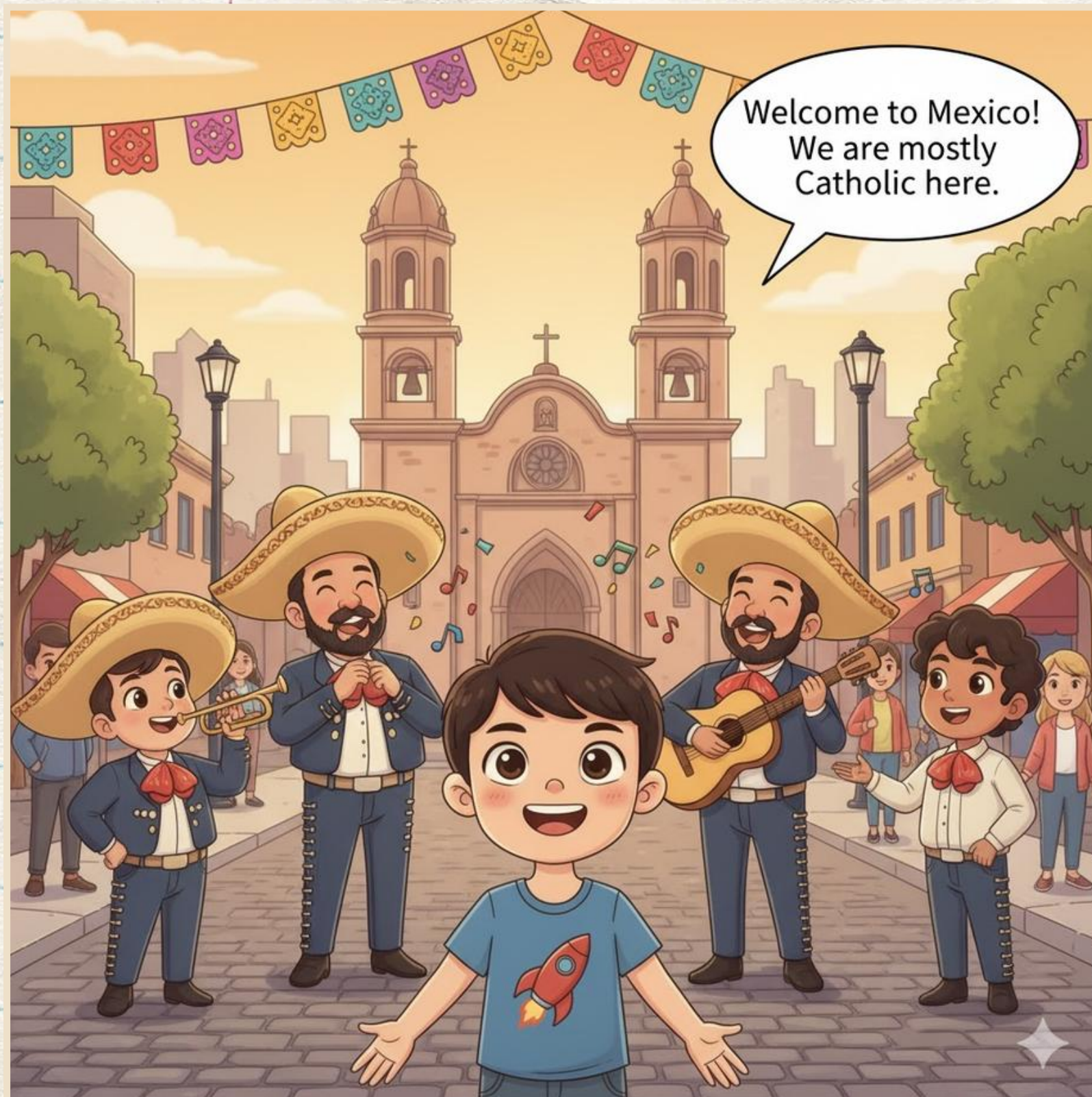
วัฒนธรรมแองโกลอเมริกา” เขตที่ได้รับอิทธิพลจาก

อังกฤษ ผู้คนส่วนใหญ่นับถือ ศาสนาคริสต์นิกาย

โปรเตสแตนต์ และใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก

จากแคนาดา ผมลงมาทางใต้ถึง สหรัฐอเมริกา
ที่นี่มีความหลากหลายมากจริง ๆ ผมเห็นทุกคน
ผิวขาว คนผิวดำ คนเอเชีย และคนเชื้อสาย
อินเดียนพื้นเมือง เพื่อนใหม่ชาวอเมริกันบอกว่า
“เราเป็นประเทศที่รวมผู้คนจากทั่วโลกไว้ในที่
เดียว ไม่มีใครเหมือนกัน แต่ทุกคนมีสิทธิ์เท่ากัน”
ประโยคนี้ทำให้ผมรู้ว่า “ความหลากหลาย” คือ
หัวใจของทวีปนี้จริง ๆ

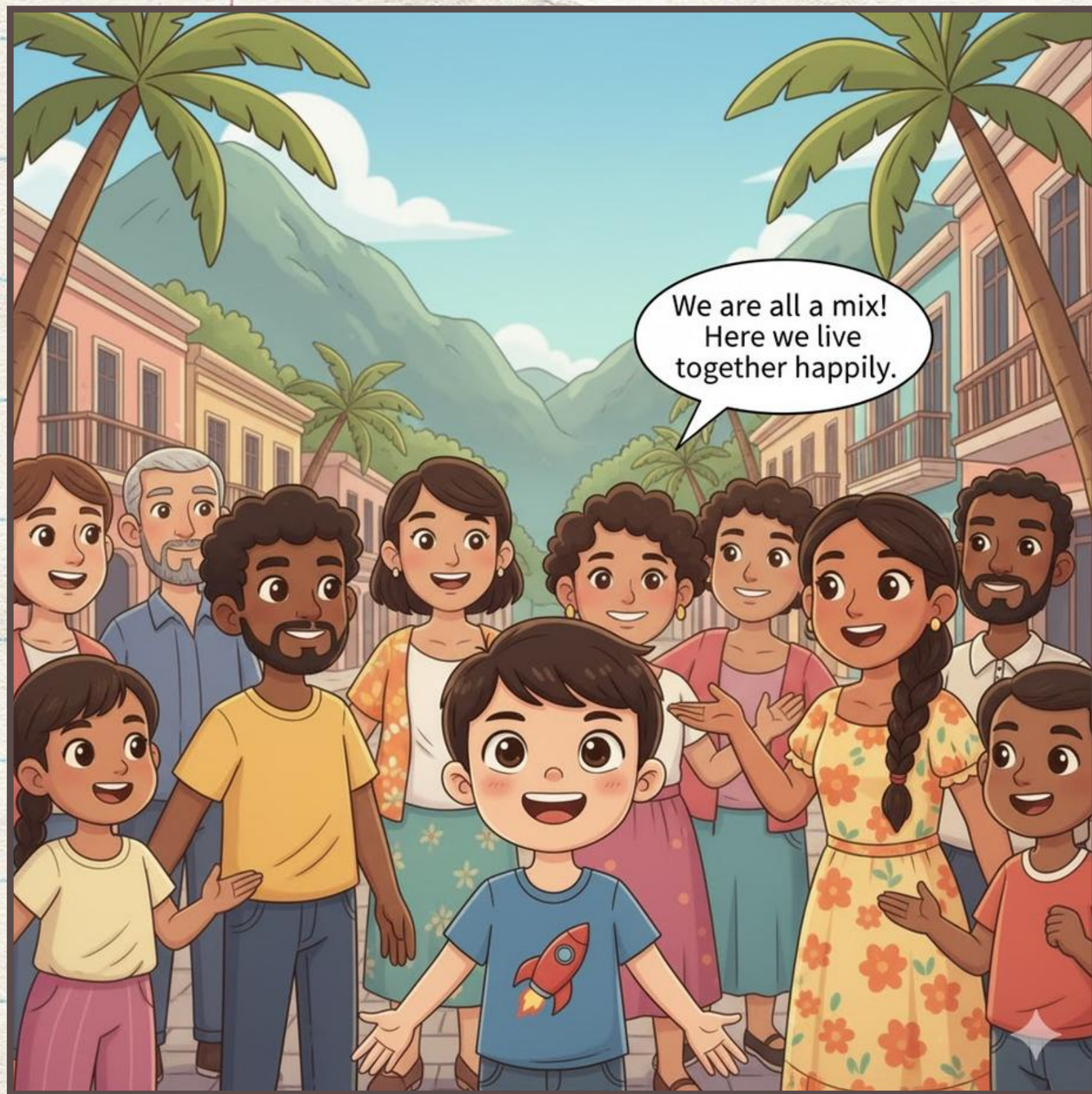

หลังจากนั้น ผมเดินทางต่อไปทางใต้ เข้าสู่

เขตลาตินอเมริกา

ทันทีที่ก้าวลงจากเครื่องบินที่ เม็กซิโกซิตี
ผมก็ได้ยินเสียงดนตรี “มาเรียชี” ดังไปทั่วถนน
ผู้คนพูดภาษาสเปน และทุกคนยิ้มทักทายกันอย่าง
เป็นมิตร เพื่อนชาวเม็กซิโกชื่อ “คาร์ลอส”
พาผมไปชมโบสถ์เก่า เขาบอกว่า

“คนที่นี่ส่วนใหญ่เป็นคาทอลิก เพราะเรารับ
ศาสนาจากสเปนและโปรตุเกส”

ที่นี่คือ “เขตวัฒนธรรมลาตินอเมริกา”

ซึ่งมีวัฒนธรรมอบอุ่น สดใส เต็มไปด้วยเสียง
หัวเราะและสีสันของชีวิต นอกจากเม็กซิโกแล้ว
ผมยังได้เดินทางผ่านประเทศในอเมริกากลาง
เช่น ฮอนดูรัส ปานามา และบางเกาะในทะเล
แคริบเบียน เช่น คิวบา และโดมินิกัน

ที่นี่ผู้คนมีเชื้อสายผสม ทั้งยุโรป อินเดีย
และแอฟริกา พวกเขาเรียกตนเองว่า “เมสติโซ”
หรือ “มูเลตโต” ทุกคนมีผิว สี เสียง และศรัทธา
ที่แตกต่างกัน แต่กลับอยู่ร่วมกันได้อย่างงดงาม

ตลอดการเดินทาง ผมได้พบกับผู้คนหลากหลาย
กลุ่ม บางคนเป็น ชาวเอสกิโม ที่อาศัยอยู่ในเมือง
น้ำแข็งทางตอนเหนือของแคนาดา บางคนเป็น
ชาวอินเดียพื้นเมือง ที่ยังคงรักษาภาษาและ
พิธีกรรมดั้งเดิมของตน ผมพบ คนเชื้อสายยุโรป
ที่อพยพมาตั้งแต่หลายร้อยปีก่อนและ คนเชื้อสาย
เอเชีย ที่เปิดร้านอาหารจีนและญี่ปุ่นอยู่ทั่ว
เมืองใหญ่ ผมเริ่มเข้าใจแล้วว่า
“ทวีปอเมริกาเหนือไม่ได้เป็นของคนใดคนหนึ่ง
แต่เป็นบ้านของทุกคนที่มาช่วยสร้างมันขึ้นมา”

ในแต่ละเมืองที่ผมไป ผมได้ยินภาษาที่
แตกต่างกันทุกวัน
ที่โตรอนโต ภาษาอังกฤษ ที่คิวเบก ภาษาฝรั่งเศส
ที่เม็กซิโก ภาษาสเปน ที่หมู่บ้านอินเดียพื้นเมือง
ภาษาโบราณที่ผมฟังไม่เข้าใจเลย และที่หมู่บ้าน
เอสกีโม เสียงพูดที่เต็มไปด้วยพลังและความหนาว
เย็นของลมเหนือ

ผมรู้สึกเหมือนกำลังฟัง
“บทเพลงของทวีปอเมริกาเหนือ” บทเพลงที่มี
หลายทำนอง แต่กลมกลืนกันได้อย่างลงตัว

ในวันอาทิตย์ ผมไปเยี่ยมโบสถ์แห่งหนึ่งใน
เม็กซิโก ผมได้เห็นผู้คนถือเทียนเดินในพิธี
ศักดิ์สิทธิ์ของ**คริสต์นิกายคาทอลิก**

ส่วนในสหรัฐฯ มีคนมานมัสการพระเจ้า
มากมาย ทุกคนร้องเพลงอย่างมีความสุข ซึ่งส่วน
ใหญ่นับถือศาสนา**คริสต์นิกายโปรเตสแตนต์**

และที่เมืองนิวยอร์ก ผมยังเห็นมัสยิด วัด และ
โบสถ์ยิว ตั้งอยู่ใกล้กันอย่างสงบ ที่นี่ไม่มีใครบังคับ
ให้ใครเชื่อเหมือนกัน ทุกศาสนาอยู่ร่วมกันได้ใน
ความเคารพและเข้าใจ

เมื่อผมเดินทางกลับบ้าน ผมเปิดสมุดบันทึก
แล้วเขียนข้อความหนึ่งไว้ว่า
“อเมริกาเหนือคือทวีปที่แตกต่าง แต่ไม่แตกแยก
เพราะพลังของความหลากหลาย ทำให้ผู้คน
เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันต่างภาษา ต่างเชื้อชาติ แต่
หัวใจเหมือนกัน หัวใจที่เคารพในความเป็น
มนุษย์”